

Pārventas bibliotēkā atklās

tekstilmākslinieces Dzintras Vilks darbu

izstādi “Gadalaiki”

Piektdien, 5. jūlijā, plkst. 17 Pārventas bibliotēkā notiks tekstilmākslinieces Dzintras Vilks izstādes atklāšana un tikšanās ar autori.

Pārventas bibliotēkas jaunā ēka šogad svīn savu piecpadsmito jubileju. Lai šis gads iezīmētos ar ko atmiņā paliekošu, kā dāvana bibliotēkai un apmeklētājiem ir Dzintras Vilks izstāde “Gadalaiki”, kas Pārventas bibliotēkā būs skatāma līdz augusta beigām.

Ko tu jūti sniegotā ziemā, īsā vasaras naktī vai čaukstošā rudenī? Kā par to pastāstīt un kā to parādīt? “Gadalaikos” tas ir izteikts – vilnā, linā, sizalā, kokvilnā un zīdā. Gobelēnā, sumakā, persietī, vienkārtņī, triniītī un izšuvumā.

Jau kopš Dzintras Vilks daiļrades pirmsākumiem daba ir bijusi svarīgākā tēma viņas mākslā. Iedvesmojoties no meža, pļavas, vēja, kukaiņiem, putniem, gadalaikiem un zāles stiebriem, viņa rada gobelēnus un telpiskus darbus, par pamatu ņemot kādu motīvu vai formu un izstāstot to tekstilmākslas valodā.

Dzintra Vilks mācījusies “Lietišķajos”, bet pēc tam – Mākslas akadēmijā, kur viņas skolotāji tekstilmākslā bija Edīte Pauls-Vignere un Rūdolfs Heimrāts. Mākslinieces darbi kopš akadēmijas pabeigšanas iemīļoti gan Latvijā, gan arī izstādīti un ieņēmuši vietu privātās un muzeju kolekcijās visā pasaulē – ASV, Austrālijā, Dānijā, Itālijā, Hongkongā, Kanādā, Krievijā, Meksikā, Norvēģijā, Polijā, Somijā, Vācijā. Arī viņa pati apceļojusi un ieraudzījusi dažādas kultūras un ainavas: deviņdesmitajos bieži braukusi uz Vāciju, lai piedalītos Baltijas mākslinieku izstādēs, 2001. gadā ilgāku laiku uzkavējusies Florencē, strādājot pie personālizstādes Gvelfu pilī, 2010. gadā Starptautiskajā tekstila un šķiedras mākslas triennālē Lodzā ieguvusi godalgu par politiski uzlādēto un mākslinieciski meistarīgo darbu “Cauro vēju samīts”.

Dzintra Vilks par sevi ir teikusi: “Es piederu pie tekstilmāksliniekiem, kas savu izpausmi būvē uz klasiskām un senām tehnikām. Vienkārtņis, atlass, gobelēns, triniītis, ziemeļnieks, persietis – aušana; lāpīšana, šūšana, broderī, izšuvums, adījums, tamborējums – darbojoties ar adatu un diegu, bez stellēm. Arī savas domas izklāstā es izmantoju vienu no seno audumu pamatelementiem – raksta, motīva ritmisku atkārtojumu. Gandrīz katrs mans darbs ir bez sākuma un gala. Arī tas ir no dabas noskatīts – bezgalīgs, harmonisks ritma atkārtojums, kā gadalaiku mija.”